

Čís. 14540.

Vnucený správce nemovitosti jest oprávněn k rekursu, pokud to vyžaduje nerušené provádění vnucené správy.

(Rozh. ze dne 18. září 1935, R II 425/35.)

P r v ý s o u d povolil vymáhajícímu věřiteli Josefu D-e proti dlužníku Ervínu W-ovi, na jehož nemovitostech byla již vedena exekuce vnucenou správou pro jiného vymáhajícího věřitele, exekuci na živnost hostinskou a výčepnickou. **R e k u r s n í s o u d** odmítl rekurs vnuceného správce do tohoto usnesení proto, že vnucený správce jest v nově povolené exekuci třetí, nesúčasněnou osobou.

N e j v y š š í s o u d uložil rekursnímu soudu nové rozhodnutí o rekursu.

D ů v o d y :

Vnucený správce není ovšem soukromoprávním zástupcem dlužníkovým, avšak jest, pokud jde o užitky spravované nemovitosti za vnucené správy, veřejnoprávním, soudem ustanoveným zástupcem dlužníkovým (srov. rozh. sb. n. s. čís. 13289) a jest jako takový podle § 109 ex. ř. oprávněn konati všechna právní jednání a právní činy a vznášeti žaloby, kterých jest třeba, aby vnucená správa byla provedena. Jest proto též oprávněn podávati rekursy, pokud to vyžaduje neporušené provádění vnucené správy. Ježto exekuce provedená na návrh vymáhajícího věřitele na živnost hostinskou a výčepnickou dlužníka se dotýká užitků nemovitosti spravované stěžovatelem, nutno mu též přiznati právo rekursu proti usnesení, jímž tato exekuce byla povolena.

Čís. 14541.

Obecní podnik není osobou odlišnou od obce.

Pro ustanovení právního zástupce obecního podniku pro spor platí předpisy platné pro stanovení právního zástupce obce samé.

(Rozh. ze dne 18. září 1935, Rv III 658/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2193.)
sb. čís. 2193.)

Stejně sb. n. s. čís. 3043.

Čís. 14542.

Dobrovolná dražba společné nemovitosti předpokládá dohodu spoluvlastníků i o dražebních podmínkách.

Není-li této dohody, jest k návrhu na veřejnou soudní dražbu podle § 352 ex. ř. třeba pravoplatného rozsudku na zrušení spoluvlastnictví

podle § 843 obč. zák. Stanovení dražebních podmínek přísluší exekučnímu soudu podle zásad nesporného řízení; pořad práva pro určení dražebních podmínek jest vyloučen.

(Rozhodnutí ze dne 19. září 1935, R I 723/35.)

Žalobce domáhá se žalobou, by uznáno bylo právem, že jest žalovaná povinna snášeti, aby dobrovolná dražba nemovitostí jsoucích ve spoluvlastnictví stran byla předsevzata na podkladě vyvolací ceny 70.000 Kč; poukazuje výslovně k tomu, že se nemůže se žalovanou dohodnouti, jak má býti stanovena vyvolací cena pro dobrovolnou dražbu, poněvadž žalovaná trvá na vyvolací ceně nejméně 90.000 Kč. První soud odmítl žalobu pro nepřipustnost pořadu práva. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva a prvému soudu uložil, by o žalobě zahájil jednání. Důvody: V rozhodnutí čí. 10607 sb. n. s. vyslovil nejvyšší soud, že v nesporném řízení nelze, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati se toho, by soud určil dražební podmínky. Tyto podléhají totiž soudnímu určení jen v exekčním řízení, zvláště také při exekuci o zrušení spoluvlastnictví podle § 352 ex. ř. Mimo exekuci může společná nemovitost podle §§ 267, 275 nesp. pat. prodána býti jenom na společnou a souhlasnou žádost všech spoluvlastníků. Taková žádost vyjadřuje také souhlas s dražebními podmínkami, jež musí soudu se žádostí předloženy, neboť podle § 275 nesp. pat. předpokládá povolení dobrovolné dražby, že vlastník vždy musí určitě udati vyvolací cenu. Není-li tedy mezi stranami souhlasu o vyvolací ceně, jest přípustno, aby sporné okolnosti, jež jsou podkladem pro stanovení vyvolací ceny, probrány byly v řízení sporném, když strany souhlasí s dobrovolnou dražbou společné nemovitosti za účelem zrušení spoluvlastnictví a pro spor o správnou výši vyvolací ceny o dobrovolnou dražbu zažádati nemohou. Stanovení vyvolací ceny v takovém případě v cestě nesporné nikde výslovně není předepsáno. Proto podle § 1 zák. čí. 100/31 sb. z. a n. nemá býti užito předpisů o řízení nesporném a nelze tedy brániti žalobci, aby ve sporu dokázal, že vyvolací cena, tvořící jedinou podmínku dražební, o níž není souhlasu, jest správná tak, jak on tvrdí, že odpovídá hodnotě věci a že vyšší vyvolací cena, žádaná žalovanou stranou, jest vlastně znemožněním dobrovolné dražby, na které se spoluvlastníci dohodli.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Z přednesu žalobce jest patřno, že není mezi stranami vůbec dohody co do nemovitostí v jich spoluvlastnictví jsoucích; strany nedohodnuvše se o vyvolací ceně, nemohou podati společnou žádost o jejich dobrovolnou dražbu, neboť společná nemovitost mimo exekuci (§ 352 ex. ř.) může býti podle §§ 267, 275 a 277 nesp. pat. prodána jenom na společnou a souhlasnou žádost všech spoluvlastníků; souhlasná žádost vyžaduje však úplnou dohodu spoluvlastníků nejenom v tom, že se má

nemovitost prodati dobrovolnou dražbou, ale též ve způsobu provedení dražby, to jest o dražebních podmínkách, které tvoří podstatnou součást dohody o dobrovolné dražbě, a musí tedy účastníky býti smluveny a soudu předloženy. Nelze-li dosíci úplného souhlasu o dražebních podmínkách, nezbyvá žalobci, než aby si pravoplatným rozsudkem na zrušení spoluvlastnictví podle § 843 obč. zák. zjednal podklad pro návrh, na veřejnou soudní dražbu společné nemovitosti podle § 352 ex. ř., ježto jen exekučnímu řízení jest vyhrazeno určení dražebních podmínek soudem. Tuto dražbu jest však provést podle předpisů § 352 ex. ř. a §§ 272—280 nesp. pat., z nichž plyne, že právě přezkum a stanovení dražebních podmínek jest podstatnou částí přípravy a provedení dražby a proto přísluší soudu, jenž dražbu provádí, tedy při provádění dražby podle § 352 ex. ř. soudu exekučnímu podle zásad řízení nesporného, avšak pořad práva pro určení dražební podmínky jest vyloučen (srov. rozhodnutí čí. 5165, 5381, 6869, 7391 sb. n. s.).

Čís. 14543.

Námítky zkrácení nad polovici ceny nelze se dovolávat v řízení o úpravě pachtovného podle vládního nařízení čí. 164/33 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 19. září 1935, R I 824/35.)

V řízení o úpravě pachtovného zahájeném k návrhu pachtýřů podle § 7 vládního nařízení čí. 164/33 sb. z. a n. namítl propachtovatel, že úprava pachtovného, kdyby byla provedena, by proň znamenala zkrácení přes polovici ceny. Nižší soudy uznaly podle návrhu.

Nejvyšší soud, nevyhověv dovolacímu rekursu, uvedl v otázce námítky zkrácení přes polovinu ceny v

d ů v o d e c h :

Námítka zkrácení nad polovici ceny obecné nemá místa v řízení o úpravu pachtovného, neboť vládní nařízení čí. 164/33 přesně určuje, do jaké míry má býti pachtovné sníženo, takže tímto speciálním předpisem je při úpravě pachtovného vyloučena platnost předpisu § 934 obč. zákona.

Čís. 14544.

K výkladu § 20 čí. 3 zák. čí. 320/19 Sb. z. a n.

Ustanovení čl. III čí. 3 zákona ze dne 1. dubna 1921 čí. 161 Sb. z. a n. platí i pro obor jurisdikční normy. O žádosti manžela bydlícího v t. zv. historických zemích za rozluhu dobrovolně rozvedeného manželství podle § 15 rozl. zákona proti manželé bydlícímu na území práva slovenského rozhoduje krajský soud bydliště žadatelova.

(Rozh. ze dne 19. září 1935, Nd I 401/35.)